มูลค่าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของประเทศไทย - Open Government Data of Thailand

Microsoft Power BI

เหตุผลการออกแบบ

1. การใช้กราฟหลายรูปแบบ (Pie Chart, Bar Chart, Donut Chart, Gauge Chart)

• กราฟวงกลมและโดนัท (Pie/Donut Chart) ใช้เพื่อแสดงสัดส่วนการกระจายตัวของแต่ละกลุ่ม (Clusters/Sectors) ทำให้ผู้เรียนเห็นได้ชัดเจนว่าอุตสาหกรรมใดมีมูลค่าสูงและมีสัดส่วนมากที่สุด

• กราฟแท่งแนวนอน (Bar Chart) ใช้เพื่อเปรียบเทียบมูลค่า GVA (Gross Value Added) ของแต่ละ Cluster อย่างชัดเจน ง่ายต่อการอ่านและเรียงลำดับ

• กราฟมาตรวัด (Gauge Chart) ใช้เพื่ออธิบายการเปลี่ยนแปลงเชิงร้อยละ (%Change) และค่าการเปรียบเทียบกับ GDP ของประเทศ ทำให้เห็นค่าการเติบโตและความสัมพันธ์กับเศรษฐกิจโดยรวม

2. การวางเส้นเรื่อง (Narrative Flow)

• เริ่มต้นจาก Cluster (ภาพรวมของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ แบ่งกลุ่ม: Related, Service, Product, Original, Content) → เพื่อให้ผู้เรียนเห็นว่าแต่ละกลุ่มมีการสร้างมูลค่าอย่างไร

• ต่อมาแสดง Sector (Advertising, Design, Music, Thai Food ฯลฯ) ⟶ เพื่อเจาะลึกว่าอุตสาหกรรมย่อยใดมีบทบาทมากหรือน้อย

• ปิดท้ายด้วย การเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจมหภาค (GDP) → ใช้มาตรวัดเปรียบเทียบค่า GVA ของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์กับ GDP ประเทศ เพื่อสรุปความสำคัญทางเศรษฐกิจ

3. กลยุทธ์ด้านการเรียนรู้ (Educational Design)

• การออกแบบนี้ช่วยให้ครูนำไปใช้เป็นสื่อการสอนในชั้นเรียน เพื่ออธิบายเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้ชัดเจนและมีภาพประกอบ

• นักเรียนสามารถเห็นความแตกต่างระหว่างข้อมูลเชิงปริมาณ (ตัวเลข GVA, GDP) และข้อมูลเชิงสัดส่วน (Proportion, %Change)

• ผู้ปกครองหรือบุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจข้อมูลเชิงเศรษฐกิจที่ซับซ้อนได้ง่ายขึ้น เพราะมีการใช้ภาพแทนข้อความจำนวนมาก

4. ความเหมาะสมในการสื่อสาร

- ใช้สีแตกต่างกันในแต่ละ Cluster และ Sector เพื่อป้องกันความสับสน
- วางลำดับข้อมูลจากภาพรวมไปหาสรุป ทำให้เข้าใจได้เป็นขั้นตอน
- ใช้ทั้งกราฟที่แสดง “ปริมาณจริง” (ล้านบาท) และ “ร้อยละการเปลี่ยนแปลง” เพื่อครอบคลุมการเรียนรู้ทั้งสองมิติ